

บทที่ 5

สรุปและเสนอแนะ

ความจำเป็นในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำในสถานการณ์ปัจจุบัน

ในปัจจุบันบทบาทที่สำคัญของทองคำในประเทศไทยคือ บทบาทของทองคำในฐานะที่เป็นปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกอันเป็นบทบาทที่ส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจของประเทศดังที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้วในบทที่ 2 ซึ่งพอจะสรุปในสาระสำคัญได้ 3 ประการคือ

1. เป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้เข้าประเทศ เป็นมูลค่าสูงถึง 11,974 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2532
2. ก่อให้เกิดการจ้างงานในประเทศไม่น้อยกว่า 10,000 คน
3. เป็นตัวเร่งให้เกิดการสำรวจและพัฒนาแหล่งแร่, ทองคำ, และอัญมณี

อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่ปี 2526 และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไปอีก ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมดังกล่าวของไทย มีปัจจัยที่เอื้อต่อการขยายตัวทั้งในส่วนที่เป็นปัจจัยเอื้ออำนาจภายในประเทศ คือ ความละเอียดอ่อน ปราณีตของช่างฝีมือไทย การพัฒนาช่างฝีมือของช่างฝีมือให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดโลก การที่มีแหล่งอัญมณีภายในประเทศ และประการสุดท้ายคือการสนับสนุนจากภาครัฐบาล ส่วนปัจจัยในต่างประเทศได้แก่ต้นทุนในด้านค่าแรงงานที่ต่ำกว่า ชื่อเสียงและคุณภาพของเครื่องประดับไทยเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก และการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี (G.S.P) จากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้อุตสาหกรรมเครื่องประดับอัญมณีของไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วแต่การขยายตัวดังกล่าวยังต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้เพราะมีอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ การควบคุม

การนำเข้าและส่งออกทองคำ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก และเป็นที่น่าอนว่าย่อมต้องส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังที่กล่าวมาโดยละเอียดแล้วในบทที่ 4

อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก เป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้เข้าประเทศเป็นอันดับ² (ในปี พ.ศ. 2532) การที่อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกที่มีแนวโน้มที่จะขยายตัวได้สูงและนำรายได้เข้าประเทศได้มากขึ้น มีปัญหา และอุปสรรคยอมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง และเมื่อที่มาของปัญหาและอุปสรรคในการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก เป็นผลโดยตรงจากการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำในปัจจุบัน จึงควรที่จะได้พิจารณาทบทวนกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกทองคำ เพื่อพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมต่อไป

ในบทที่ 3 ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำ ซึ่งสรุปได้ 4 ประการด้วยกันคือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างทองคำกับระบบเงินตราของประเทศ
2. ความเชื่อถือทองคำในสภาวะเงินเฟ้อ
3. ทองคำกับการลงทุน
4. ทองคำในฐานะสินค้า

เหตุที่ทำให้ต้องมีการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำทั้ง 4 ประการนั้น ยังคงเป็นเหตุและปัจจัยของการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำในสถานการณ์ปัจจุบันอยู่อีกหรือไม่ เป็นปัญหาที่ควรจะได้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา

ในประเด็นที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างทองคำกับระบบเงินตราของประเทศในปัจจุบันทองคำมีฐานะเป็นเพียงทุนสำรองประเภทหนึ่งในจำนวนทั้งหมด 8 ประเภท ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 และเป็นทุนสำรองที่มีบทบาทน้อยมากต่อระบบเงินตราของประเทศ เพราะทุนสำรองประเภทอื่น ๆ อีก 7 ประเภทนั้นมีการหมุนเวียนเพิ่มหรือลดปริมาณอยู่เสมอ แต่ทองคำที่เป็นทุนสำรองนั้นเกือบจะไม่มีมีการหมุนเวียนหรือเปลี่ยนแปลงปริมาณเลย กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2521 ประเทศไทยมีทองคำที่เป็นทุนสำรองเป็นจำนวน 76 ตัน และในปี พ.ศ. 2526 มีปริมาณทองคำสำรองเพิ่มขึ้นเป็น 77 ตัน และคงปริมาณดังกล่าวเรื่อยมาตามที่

ปรากฏรายงานล่าสุดคือ ในปี พ.ศ. 2531 ก็ยังคงปริมาณทองคำสำรองอยู่ที่ 77 ตัน นับได้ว่าเป็นเวลาถึง 10 ปีที่ปริมาณทองคำไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย¹ ดังนั้น เหตุผลสำคัญที่ทองคำยังคงสถานะเป็นทุนสำรองประเภทหนึ่งนั้น น่าจะมีประการเดียวคือ ความเชื่อในอิทธิพลของทองคำที่มีระบบเงินตราที่ฝังรากลึกมาแต่ในอดีต และคนเกือบทั้งโลกก็ยังคงมีความเชื่อเช่นนั้นอยู่ แต่ความเชื่อดังกล่าวก็ลดน้อยลงตามระยะเวลาที่ผ่านมา ดังจะเห็นได้จากปริมาณทองคำสำรองในประเทศอุตสาหกรรมมีปริมาณลดน้อยลงตามลำดับ ตามที่ปรากฏในตารางที่ 13

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹The London Metals Research Unit, "Annual Review of the World Gold Industry 1989", 1989, 27.

ตารางที่ 13 ปริมาณทองคำที่เป็นทุนสำรอง

หน่วย : ตัน

ประเทศ / ปี	2511	2516	2521	2526	2530	2531
สหรัฐอเมริกา	9,679	8,584	8,597	8,192	8,164	8,146
แคนาดา	767	683	688	627	578	541
ฝรั่งเศส	3,152	3,129	3,172	2,546	2,546	2,546
เยอรมัน	3,625	3,658	3,690	2,960	2,960	2,960
อิตาลี	2,627	2,565	2,585	2,074	2,074	2,074
ญี่ปุ่น	316	657	746	754	754	754
สหราชอาณาจักร	1,309	653	710	591	591	591
เบลเยียม	1,354	1,312	1,325	1,063	1,047	1,047
เนเธอร์แลนด์	1,509	1,690	1,704	1,367	1,367	1,367
โปรตุเกส	761	857	688	635	624	500
สเปน	697	444	452	454	372	339
แอฟริกาใต้	1,104	591	305	242	194	107
อินโดนีเซีย	3	2	7	96	97	97
ฟิลิปปินส์	55	33	47	9	87	87
ไทย	81	73	76	77	77	77
ออสเตรเลีย	228	229	242	247	247	247
บราซิล	40	13	50	17	87	67
เม็กซิโก	146	144	59	72	79	83
ซาอุดีอาระเบีย	106	96	141	143	143	143

ที่มา : IMF

ตั้งนั้นการที่จะอ้างความจำเป็นในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำด้วยเหตุผลที่ว่า ทองคำมีอิทธิพลต่อระบบเงินตราของประเทศ ย่อมมีน้ำหนักน้อยกว่าเมื่อปี พ.ศ. 2485 ซึ่งเป็นปีที่มีการตรา พรบ.ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. 2485 ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำ

ในประเด็นที่ 2 ความเชื่อถือทางทองคำในสภาวะเงินเฟ้อ ความเชื่อถือทองคำในสภาวะเงินเฟ้อในผลสืบเนื่องจากความเชื่อมั่นในอิทธิพลที่มีต่อระบบเงินตราในอดีต เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างทองคำและเงินตราลดน้อยลง ความเชื่อถือทองคำในสภาวะเงินเฟ้อย่อมลดน้อยลงไปด้วย

ในประเด็นที่ 3 ทองคำกับการลงทุน การลงทุนทุกชนิด ผู้ลงทุนย่อมต้องการที่จะได้ผลกำไรจากการลงทุนนั้น ๆ ดังนั้น หากการลงทุนซื้อทองคำจะให้ผลกำไรแก่ผู้ลงทุนในอัตราส่วนที่น่าพอใจแก่ผู้ลงทุน การลงทุนโดยการซื้อทองคำก็น่าจะเกิดขึ้น แต่ในสถานการณ์ปัจจุบัน ราคาทองคำซึ่งในปัจจุบันอย่างเดี๋ยวที่จะก่อให้เกิดผลกำไรจากการซื้อทองคำ มีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย อีกทั้งมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงไม่มีแรงจูงใจใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดการลงทุนโดยการซื้อทองคำประกอบกับในปัจจุบัน มีการลงทุนในรูปแบบอื่นทำให้ผลตอบแทนที่แน่นอนกว่า หรือให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า เช่น การซื้อชายหุ้น, การซื้อชายที่ดิน หรือแม้แต่การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล การฝากเงินกับสถาบันการเงิน เพื่อรับดอกเบี้ยในอัตราที่น่าพอใจ เป็นต้น ช่องทางการลงทุนที่น่าสนใจเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยลดบทบาทของทองคำในด้านการลงทุนลงไปเรื่อย ๆ การซื้อทองคำในปัจจุบันจึงมักเป็นไปในรูปของเครื่องประดับมากกว่าเป็นการซื้อทองคำในลักษณะของการลงทุน

ในประเด็นสุดท้าย คือทองคำในฐานะสินค้าเมื่อมองทองคำในรูปของสินค้า ทองคำเป็นสินค้าที่มีราคาแพงและน่าจะจัดเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ทำให้ต้องเสียเงินตราต่างประเทศ แต่ถ้าวการนำทองคำเข้ามาเพื่อทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มและส่งออกไปในรูปของสินค้าเช่นนี้ มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นย่อมก่อให้เกิดรายได้เข้าประเทศได้เช่นกัน

ปัญหาประการหนึ่งที่ควรจะได้นำมาพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย คือ การนำเข้าทองคำนั้นมีใช้นำเข้ามาผลิตและส่งออกไปเท่านั้น แต่มีทองคำบางส่วนที่นำเข้ามาเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ การนำเข้าทองคำเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศนี้เป็นเหตุให้ต้องมีการเสียเงินตราต่างประเทศเช่นเดียวกับการนำเข้าสินค้าอื่น ๆ จากต่างประเทศ ภายใต้ระบบควบคุมการนำเข้าและส่งออกไปในปัจจุบัน มีการนำเข้าอย่างถูกกฎหมายไม่มากนัก ซึ่งดูเหมือนว่าจะจะเป็นไปตามนโยบายควบคุมปริมาณทองคำมิให้มีการนำเข้าเพื่อบริโภคภายในประเทศมากนัก เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ แต่ใน

ความเป็นจริงนั้นมีทองคำอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งลักลอบนำเข้ามาเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 ซึ่งผลในที่สุดก็คือต้องเสียเงินตราต่างประเทศเช่นเดียวกัน เพียงแต่ไม่ปรากฏข้อมูลต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบเท่านั้น แต่ปริมาณทองคำที่นำเข้ามาตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ทั้งในส่วนที่นำเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายและลักลอบนำเข้ามาคงมีปริมาณไม่มากนักเมื่อเทียบกับการนำเข้าทองคำเพื่อผลิตและส่งออก ทั้งนี้เพราะทองคำเป็นโลหะที่มีคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่งคือ เป็นโลหะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ดังนั้นทองคำที่บริโภคภายในประเทศจึงอยู่ในลักษณะที่มีการหมุนเวียนเครื่องประดับที่ทำด้วยทองคำที่ผู้บริโภคไม่ต้องการแล้ว กลับมาทำให้บริสุทธิ์และนำไปทำเป็นเครื่องประดับชิ้นใหม่ได้ ซึ่งต่างจากกรณีการทำเครื่องประดับเพื่อส่งออก เมื่อนำทองคำเข้ามาผลิตเป็นเครื่องประดับและส่งออกไปแล้ว เครื่องประดับเหล่านั้นจะไม่กลับเข้ามาอีก การนำเข้าจึงต้องมีปริมาณมากกว่าแต่ก็ไม่เป็นเหตุให้สูญเสียเงินตราต่างประเทศ เพราะมูลค่าทองคำที่นำเข้าจะได้คืนเมื่อส่งออกพร้อมกับเงินตราต่างประเทศในส่วนที่เป็นมูลค่าเพิ่ม

จะเห็นได้ว่าเหตุผลของรัฐในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำทั้ง 4 ประการไม่ว่าที่จะเป็นเหตุผลในการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำในปัจจุบันอีกต่อไป ตามเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ดังนั้นเมื่อกฎหมายควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำเป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการขยายตัวของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกและไม่มีเหตุผลใด ๆ ที่จะต้องมีการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำ จึงควรที่จะได้พิจารณาแนวทางการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรี เพื่อเป็นการขจัดปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก

แนวทางแก้ไข

เมื่อการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำเกิดจากกฎหมาย และกฎระเบียบ แนวทางแก้ไขปัญหาย่อมเป็นที่แน่นอน ว่าต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออก แต่การแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพียงอย่างเดียวนั้น อาจไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการนำเข้า และส่งออกทองคำจากระบบที่มีการควบคุม ไปสู่ระบบเสรี

เพราะถึงแม้ว่าจะได้แก้กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้การนำเข้าและส่งออกทองคำแล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติหากไม่สามารถปฏิบัติได้ การแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบอาจกลายเป็นการสร้างปัญหาให้เลวร้ายยิ่งขึ้นอีกก็ได้ ดังนั้น จึงควรที่จะได้พิจารณาความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบเพื่อให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่ระบบการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรีต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการ

ข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอแนวทางแนวทางหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะเป็นแนวทางในการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าและส่งออกทองคำจากระบบควบคุมไปสู่ระบบเสรี

ขั้นตอนที่ 1 เพิ่มตัวแทนในการนำเข้าและจำหน่ายทองคำ

ในปัจจุบันมีตัวแทนการนำเข้าและจำหน่ายทองคำ 3 รายคือ

1. สมาคมผู้ค้าทอง ซึ่งมีตัวแทนในการนำเข้าทองคำ คือบริษัท โกลด์ยูเนี่ยน จำกัด
2. สมาคมผู้ค้าอัญมณี มี บริษัท เอจิติ ออโทไรซ์โกลด์ดีเลอร์ จำกัด เป็นตัวแทนนำเข้าทองคำ
3. สมาคมเพชรพลอยเงินทอง ซึ่งมีบริษัท พัฒนาชาติ จำกัด เป็นตัวแทนในการนำเข้าทองคำ

ปัญหาที่จะได้พิจารณาประการแรกก็คือ หากมีการประกาศให้การนำเข้าทองคำเป็นไปอย่างเสรีแล้ว ควรจะมีผู้นำเข้าทองคำเพื่อจำหน่ายมากกว่า 3 ราย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้ใช้ทองคำที่จะมีโอกาสเลือกซื้อทองคำจากตัวแทนที่จะให้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ แก่ตนมากที่สุด เช่น ราคา, การบริการ ฯลฯ เป็นการกระตุ้นให้ตลาดมีการแข่งขัน ที่สูงขึ้น

การเพิ่มจำนวนผู้นำเข้าทองคำนั้นควรที่จะให้มีการเพิ่มขึ้นก่อนที่การนำเข้าทองคำจะเป็นไปโดยเสรี เพราะมีฉะนั้นบริษัทนำเข้าทองคำทั้ง 3 บริษัท จะอยู่ในฐานะที่ได้เปรียบ ผู้นำเข้ารายอื่น ๆ ที่จะนำเข้าทองคำในภายหลัง

เพราะมีความพร้อมทั้งในด้านการจัดหาทองคำจากต่างประเทศ และตลาดจำหน่ายทองคำภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้นำเข้าทองคำรายใหม่ ๆ อาจจะไม่กล้าเสี่ยงที่จะลงทุนเพราะการนำเข้าทองคำเป็นกิจการที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง และหากเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น แม้จะมีการกักกฎหมายให้มีการนำทองคำเข้ามาจำหน่ายโดยเสรีก็จะมีผู้นำเข้าไม่เกิน 3 ราย ที่มีลูกค้าอยู่แล้ว ผลในที่สุดก็คือจะเป็นตลาดทองคำที่มีผู้ขายน้อยราย ผู้ขายสามารถกำหนดแนวทางของตลาดได้ ซึ่งไม่เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก

แนวทางการแก้ปัญหาผู้นำเข้าน้อยรายนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าน่าจะได้มีการเพิ่มจำนวนตัวแทนของทางการในการนำเข้าทองคำเพื่อจำหน่ายให้มีจำนวนมากกว่า 3 ราย เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และใช้ข้อกำหนดในเรื่องโควตาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมตัวแทนรายใหม่ กล่าวคือในปัจจุบันตัวแทนทั้ง 3 รายได้จำหน่ายทองคำตามโควตาหมดและต้องการจะขอเพิ่มโควตาเพื่อให้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตลาดยังมีความต้องการทองคำอยู่ หากกระทรวงการคลังเพิ่มโควตาให้ตัวแทนทั้ง 3 รายตามที่ขอ อาจทำให้ตลาดอึมครึมขึ้น เพราะตัวแทนแต่ละรายย่อมต้องขอเพิ่มโควตาตามจำนวนที่ตนคาดว่าจะสนองความต้องการของลูกค้าได้นอดี หากสถานการณ์เป็นเช่นนี้แม้จะมีการตั้งตัวแทนรายใหม่เพิ่มขึ้น ตัวแทนรายใหม่ก็ไม่สามารถที่จะแข่งขันกับตัวแทนเดิมทั้ง 3 รายได้ ดังนั้นกระทรวงการคลังไม่ควรเพิ่มโควตาให้กับตัวแทนทั้ง 3 ราย แต่ควรที่จะเพิ่มจำนวนตัวแทนเท่าที่จะทำได้และจัดสรรโควตาให้กับตัวแทนใหม่ ซึ่งเป็นโควตาที่อยู่ในความต้องการของตลาด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ใช้ทองคำต้องซื้อทองคำจากผู้แทนรายใหม่ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้แทนรายใหม่เข้ามามีส่วนร่วมแบ่งในตลาด

นอกจากนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ลงทุนสนใจที่จะเข้ามาเป็นตัวแทนมากขึ้น ควรที่จะพิจารณายกเลิกเงินค่าตอบแทนในการเป็นตัวแทนของคลังทองคำของทางการ

ขั้นตอนที่ 2 ยกเลิกโควตา

เมื่อสามารถเพิ่มจำนวนผู้นำเข้าได้แล้ว และผู้นำเข้าสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมแบ่งในตลาดได้ตามสมควรแล้ว ควรจะได้ยกเลิกการกำหนดโควตาเพื่อให้ตลาดมีการแข่งขันเป็นที่ เป็นจริงมากขึ้น ปริมาณทองคำที่นำเข้า ตัวแทนแต่ละ

รายสามารถนำเข้าได้ตามความสามารถในการจำหน่ายของตนโดยแจ้งปริมาณที่ต้องการนำเข้าในแต่ละปีให้กระทรวงการคลังทราบและแจ้งปริมาณการซื้อให้กับกระทรวงการคลังทราบตามปกติ สภาพของตลาดจะมีผู้ขายหลายรายมีปริมาณสินค้าตามที่ตลาดต้องการ

ขั้นตอนที่ 3 ยกเลิกกฎหมายควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำ

เมื่อตลาดมีผู้ขายหลายราย มีปริมาณทองคำเพียงพอกับความต้องการของตลาด ก็จะนำมาซึ่งการแข่งขันในราคา บริการและอื่น ๆ ตามยุทธวิธีจัดการตลาดซึ่งน่าจะเป็นช่วงที่พร้อมสำหรับการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรี โดยกำหนดให้บริษัทที่จะนำเข้าทองคำซึ่งอาจเป็นนิติบุคคลไทยหรือต่างประเทศ ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลัง เป็นผู้นำเข้าและจำหน่ายทองคำ และผู้ได้รับอนุญาตจะต้องแจ้งปริมาณนำเข้า และปริมาณการขายให้กับกระทรวงการคลังได้ทราบ เพื่อให้กระทรวงการคลังได้ทราบถึงปริมาณทองคำหมุนเวียนภายในประเทศและกระทรวงการคลังจะต้องมีอำนาจในการเข้าไปตรวจสอบคุณภาพของทองคำที่ผู้ได้รับอนุญาตนำเข้า เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้ซื้อว่าสามารถซื้อทองคำที่มีเปอร์เซ็นต์ทองคำถูกต้องตามที่ผู้ได้รับอนุญาตแจ้งแก่ผู้ซื้อ

สำหรับผู้ซื้อนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลังอีกต่อไป คลังทองคำของทางการต้องยกเลิก ปัญหาที่จะเกิดขึ้นประการหนึ่งก็คือ สิทธิประโยชน์ในด้านภาษี ซึ่งผู้ซื้อทองคำจากคลังทองคำของทางการได้รับยกเว้นภาษีการค้า แต่ปัญหาดังกล่าว คงไม่ใช่ปัญหาสำคัญนั้น ทั้งนี้เพราะเมื่อทองคำสามารถนำเข้าและส่งออกได้อย่างเสรี ราคาทองคำในประเทศจะลดลงใกล้เคียงกับราคาในตลาดโลก ซึ่งในปัจจุบันราคาทองคำในประเทศสูงกว่าราคาในตลาดโลก ประมาณ 20 เหรียญสหรัฐ ต่อทรอยอาว์หรือประมาณ 5%* ซึ่งราคาที่ลดลงนี้จะชดเชยค่าภาษีการค้า ซึ่งบริษัทที่ได้รับอนุญาตจะต้องผลักภาระมาให้ผู้ซื้อ สำหรับผู้ผลิตเพื่อส่งออกนั้นจะได้ภาษีการค้าดังกล่าวคืน เมื่อนำทองคำที่ซื้อไปผลิตและส่งออกโดยจะได้คืนในลักษณะของการชดเชยอากรตาม พรบ. ชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าที่ส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. 2524

*ดูตารางที่ 11.

ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า ในสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้เอื้อประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำไปสู่ระบบการนำเข้าและส่งออกที่เสรีด้วยเหตุผล 2 ประการคือ

1. แนวโน้มอุตสาหกรรมเครื่องประดับไทย อยู่ในระดับที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การนำเข้าทองคำอย่างเสรีในช่วงนี้จะเป็นการขจัดปัญหา และอุปสรรคในเรื่องวัตถุดิบที่มีมาตลอดระยะเวลาของการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก การนำเข้าทองคำอย่างเสรีจะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวไปนี้ให้หมดสิ้นไปคือ ปัญหาเรื่องการขาดแคลนทองคำ, คุณภาพของทองคำและราคาทองคำ ซึ่งปัญหาทั้ง 3 ประการมีผลทำให้สินค้าเครื่องประดับของไทยต้องแบกภาระในส่วนของต้นทุนที่สูงขึ้น หรือในบางครั้งมีปัญหาในเรื่องคุณภาพของเครื่องประดับเนื่องจากใช้ทองคำที่ไม่ได้มาตรฐานมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต

2. สถานการณ์ด้านราคาทองคำในตลาดโลกมีแนวโน้มที่จะลดลง ราคาทองคำที่ลดลงจะส่งผลให้ความต้องการเครื่องประดับที่ทำด้วยทองคำมีปริมาณสูงขึ้นถึงที่ได้แสดงไว้แล้วในแผนภูมิที่ 1 ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะมีส่วนในการกระตุ้นให้อุตสาหกรรมเครื่องประดับของไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วอีกปัจจัยหนึ่ง

ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและส่งออกทองคำทั้งหมดควรจะได้ร่วมกันพิจารณาหนทางที่จะผ่อนคลายการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำไปสู่ระบบการนำเข้าและส่งออกเสรีต่อไป เพื่อยังประโยชน์ให้เกิดแก่อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ซึ่งคงไม่มีผู้ใดปฏิเสธได้ว่า เป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะนำมาซึ่งประโยชน์สูงของประชาชนในชาติโดยส่วนรวมในที่สุด

รูปแบบการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรี

ปัญหาที่สำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาเป็นประเด็นสุดท้ายคือ รูปแบบของการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรีนั้นมีรูปแบบรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศ ดังจะได้ยกตัวอย่างรูปแบบของบางประเทศมาเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อกำหนดรูปแบบการนำเข้าและส่งออกทองคำของไทย ทั้งนี้จะ

ได้กล่าวถึงรูปแบบของประเทศต่าง ๆ 4 ประเทศ คือ อังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในวงการค้าทองคำของโลก สิงคโปร์และฮ่องกงในฐานะที่เป็นประเทศที่มีบทบาทในการค้าทองคำในเอเชีย และเป็นคู่แข่งทางการค้าในอุตสาหกรรมเครื่องประดับที่สำคัญของประเทศไทย สำหรับประเทศสุดท้ายที่จะได้กล่าวคือ สหรัฐอเมริกาซึ่งเคยมีการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำ และเป็นประเทศที่เป็นตลาดสำคัญของเครื่องประดับไทย

อังกฤษ

อังกฤษเริ่มมีบทบาทในฐานะที่เป็นตลาดทองคำตั้งแต่ในศตวรรษที่ 16 จนกระทั่งในปี 1821 อังกฤษได้สถาปนาระบบมาตรฐานทองคำขึ้นใช้ โดยกำหนดเอาทองคำ เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ บทบาทของตลาดทองคำในอังกฤษยิ่งเด่นชัดและทวีความสำคัญมากขึ้น และคงความสำคัญเช่นนั้นเรื่อยมา จนกระทั่งปัจจุบันแม้ว่าระบบมาตรฐานทองคำจะถูกยกเลิกไปในปี 1914 และความสัมพันธ์ระหว่างทองคำกับเงินตราจะลดลงตามลำดับ จนกระทั่งปัจจุบันทองคำเกือบจะไม่มีความสัมพันธ์ใด ๆ กับเงินตราเลยก็ตาม แต่บทบาทของตลาดทองคำในอังกฤษก็ยังคงความสำคัญอยู่ตลอดมามิได้ลดน้อยถอยลงตามความสัมพันธ์ระหว่างทองคำกับเงินตรา

ภายใต้ The Exchange Control Act of 1947 การนำเข้าและส่งออกทองคำกระทำได้โดยเสรี การซื้อขายทองคำแท่งและเหรียญทองคำเป็นไปโดยเสรี โดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐบาล

การค้าทองคำในตลาดทองคำของอังกฤษจะเริ่มต้นจากผู้ค้าทองคำของอังกฤษ 5 ราย คือ Rothchild & Sons, Mocatta & Goldsmid, Sharps Peseley, Johnson Matthey และ Samuel Montagu จะร่วมกันกำหนดราคาทองคำวันละ 2 ครั้ง คือ 10.30 น. และ 15.00 น. ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์

นอกจากบริษัททั้ง 5 ซึ่งเป็นผู้กำหนดราคาทองคำของตลาดทองคำของอังกฤษแล้ว ตลาดทองคำของอังกฤษยังมีสมาชิกอีกไม่น้อยกว่า 50 บริษัท ซึ่งซื้อขายทองคำกับบริษัทหลักทั้ง 5 บริษัท ซึ่งบริษัทสมาชิกอีกไม่น้อยกว่า 50 บริษัทนั้นมีใช้บริษัทเล็ก ๆ บริษัทสมาชิกเหล่านี้หลายบริษัทมีศักยภาพเท่าเทียมกับ

บริษัทหลักทั้ง 5 บริษัท และดำเนินกิจการค้าทองคำไปทั่วโลก

การจัดเก็บภาษีในการค้าทองคำ การค้าทองคำเป็นกิจการค้าที่อยู่ภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราภาษี 15% การจัดเก็บภาษีเริ่มตั้งแต่การนำเข้า ผู้ค้าทองคำ (สมาชิกของตลาดทองคำ) ที่นำเข้าจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม 15% ของราคาที่นำเข้า แต่ภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวผู้ค้าทองคำสามารถเรียกคืนได้เมื่อผู้ค้าทองคำขายทองคำขายทองคำดังกล่าวให้กับเอกชน การซื้อขายในระหว่างผู้ค้าทองคำด้วยกันได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม การส่งออกทองคำได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ฮ่องกง

ฮ่องกง เริ่มบทบาทในการค้าทองคำในปี 1910 แต่เริ่มมีบทบาทที่สำคัญในตลาดทองคำของโลกเมื่อราว ๆ ปี 1970 และฮ่องกงเป็นตลาดทองคำที่สำคัญที่สุดของเอเชีย

ตลาดทองคำของฮ่องกงมีสมาชิก 195 ราย ในจำนวนสมาชิกทั้งหมดมีสมาชิก 33 รายที่เป็นที่รู้จักในนามของ "Bullion Group" ซึ่งเป็นผู้ผลิตทองคำแห่งมาตรฐาน การกำหนดราคาทองคำของฮ่องกง ในวันจันทร์ถึงวันศุกร์จะกำหนดราคาทองคำเวลา 11.30 น. ส่วนในวันเสาร์จะกำหนดในเวลา 10.30 น. การซื้อขายในวันธรรมดาเริ่มตั้งแต่ 9.30 น. ถึง 12.30 น. และ 14.00 น. ถึง 16.00 น. สำหรับในวันเสาร์ตลาดจะเปิดเวลา 10.30 น. จนถึง 12.00 น. การซื้อและขายทุกครั้งจะต้องเสียค่านายหน้า 500 เหรียญฮ่องกงต่อการซื้อขาย 100 เทล และจะต้องเสียค่าเก็บรักษาในอัตรา 10 เหรียญต่อทองคำ 10 เทลต่อวัน นอกจากตลาดทองคำของฮ่องกงโดยตรงแล้วผู้ค้าทองคำจากตลาดอังกฤษ คือ Mocatta, Rothschilds และธนาคารของสวิสเซอร์แลนด์ และธนาคารของอเมริกาเข้ามาทำการค้าทองคำของผู้ค้าทองคำจากอังกฤษ สวิสเซอร์แลนด์ และสหรัฐอเมริกาต่างใช้ราคาทองคำในประเทศของตน เป็นเครื่องกำหนดราคาทองคำที่จะขาย ไม่ได้ถือตามราคาทองคำในตลาดฮ่องกง

การนำเข้าและส่งออกทองคำของฮ่องกงเป็นไปโดยเสรี คนฮ่องกงเป็นเจ้าของทองคำได้ทุกรูปแบบตั้งแต่ทองคำแท่ง เหรียญ และเครื่องรูปพรรณ

ประเทศที่เป็นลูกค้าสำคัญในการซื้อทองคำแท่งของฮ่องกงคือ ไต้หวัน เกาหลี ไทย และอินโดนีเซีย

ระบบการจัดเก็บภาษี การนำเข้าและส่งออกจะเสียภาษี 5 เหรียญ ฮ่องกงต่อการนำเข้าและส่งออกที่มูลค่า 1,000 เหรียญฮ่องกง

สิงคโปร์

ในปัจจุบันมีผู้ค้าทองคำประมาณ 40 รายในสิงคโปร์ ผู้ค้าทองคำที่สำคัญคือ Credit Suisse, Rothschilds, New York's Republic National Bank, and Overseas Chinese Banking Corporation ราคาทองคำในตลาดสิงคโปร์ขึ้นอยู่กับราคาทองคำในตลาด London และ Zurich บวกด้วยค่าขนส่ง เบี้ยประกันและกำไร 2% ของราคา การค้าทองคำในสิงคโปร์มีรูปแบบพิเศษอีกประการหนึ่ง คือ มีการซื้อขายทองคำผ่านธนาคาร โดยธนาคารจะออกหนังสือรับรองและออกสมุดรับฝาก เช่นเดียวกับการนำเงินไปฝากธนาคารแตกต่างกันที่รายการที่บันทึกเป็นปริมาณทองคำแทนจำนวนเงินเท่านั้น

การนำเข้าและส่งออกทองคำของสิงคโปร์เป็นการนำเข้าและส่งออกที่เสรีอย่างแท้จริง คนทุกคนในสิงคโปร์ ไม่ว่าจะเป็นคนสิงคโปร์หรือคนต่างชาติ บุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลล้วนแต่สามารถนำเข้าทองได้ การซื้อขายกระทำได้อย่างไม่มีขอบเขต การนำเข้าและส่งออกไม่ต้องการใบอนุญาตใด ๆ แต่การนำเข้า และส่งออกต้องแจ้งปริมาณการนำเข้า และส่งออกให้กับธนาคารชาติทราบ

สิงคโปร์ไม่มีการจัดเก็บภาษีหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ในการนำเข้า และส่งออกทองคำ

สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในระบบมาตรฐานทองคำประเทศหนึ่ง แต่เมื่อปี 1933 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศยกเลิกระบบมาตรฐานทองคำ รวมทั้งได้ประกาศห้ามมิให้ชาวอเมริกันมีกรรมสิทธิ์ในทองคำแท่งและเหรียญทองคำ ซึ่งมีผลเป็นการควบคุมการนำเข้าและส่งออกทองคำโดยปริยาย

การนำเข้า และส่งออกทองคำรัฐบาลเท่านั้นที่จะสามารถทำได้ แต่การห้ามดังกล่าวถูกยกเลิกไปในเดือนมกราคม ปี 1975 การนำเข้าและส่งออกทองคำสามารถทำได้โดยเสรี บริษัทที่เป็นผู้นำในด้านการนำเข้าทองคำ คือ The New York Commodity Market (COMEX) ซึ่งดำเนินการจัดค้าทองคำทั้งการซื้อขายทองคำล่วงหน้าและการซื้อขายที่ต้องมีการส่งมอบทองคำจริง ๆ นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์สามารถดำเนินกิจการซื้อขายทองคำได้ด้วย

การนำเข้า และส่งออกกระทำได้โดยเสรี โดยไม่ต้องได้รับการอนุญาตใด ๆ ชาวอเมริกันมีสิทธิที่จะซื้อขายหรือครอบครองทองคำได้ในทุกรูปแบบไม่ว่าในประเทศหรือนอกประเทศ

การจัดเก็บภาษีตั้งแต่ปี 1975-ปี 1986 การนำเข้าและส่งออกไม่ต้องเสียภาษีและค่าธรรมเนียมใด ๆ แต่ในปัจจุบันต้องเสียภาษีในการนำเข้าทองคำแท่ง 0.22% ส่วนการนำเข้าเครื่องประดับสามารถทำได้โดยไม่มีข้อจำกัด แต่จะมีการจัดเก็บภาษีการนำเข้า ซึ่งจะมีอัตราที่แตกต่างกันออกไปตามประเทศที่เป็นต้นกำเนิดสินค้าตามที่กำหนดไว้ในสิทธิประโยชน์ด้านภาษี (G.S.P.) ซึ่งสหรัฐฯ ได้พิจารณาให้สิทธิประโยชน์แก่ประเทศต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกัน สำหรับการส่งออกเครื่องประดับที่ผลิตในสหรัฐฯ ผลิตสามารถขอคืนภาษีอากรได้เมื่อส่งออก²

ทั้ง 4 ประเทศที่กล่าวถึงแม้ว่าได้ชื่อว่าการนำเข้าและส่งออกทองคำเสรี แต่ก็มีรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกันออกไปในรายละเอียด สำหรับประเทศไทยนั้นน่าจะ ได้พิจารณานำข้อดีของแต่ละประเทศที่เหมาะสมกับประเทศไทยมาเป็นแนวทางในการวางรูปแบบการนำเข้าและส่งออกทองคำของไทยต่อไป

²Paul Sarnoff, ed., "Spot trading center" in Gold (London : Balding Mansell Ltd., 1987) pp. 73-80.

Paul Sarnoff, ed., "International tax and exchange regulations" in Gold (London : Baldinjc Mansell Ltd., 1987) pp. 115-119.

รูปแบบประการหนึ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะเหมาะสมกับประเทศไทย
ในปัจจุบันคือ

- การนำเข้าให้มี การนำเข้าโดยเสรีคือ ยกเลิกกฎหมาย
และกฎระเบียบที่กำหนดให้การนำเข้าทองคำต้องขออนุญาต ไม่มีการกำหนด
โควตา แต่ควรจะมีการควบคุมผู้นำเข้า โดยผู้นำเข้าจะต้องได้รับอนุญาตให้เป็น
ผู้นำเข้าทองคำจากกระทรวงการคลัง และสมควรที่จะยกเว้นอากรขาเข้าใน
การนำเข้าทองคำ

- การส่งออกควรจะส่งออกได้โดยอิสระในทุกกรณี

หลักการและเหตุผลในการเสนอรูปแบบการนำเข้าและส่งออกตั้ง
กล่าวคือ ประเทศไทยยังไม่พร้อมสำหรับการนำเข้าเสรีอย่างแท้จริง ทั้งนี้
เพราะตลาดทองคำในประเทศไทยเป็นตลาดสำหรับการค้าภายในประเทศเท่านั้น
คือ มีการนำเข้าทองคำแท่งเข้ามาเพื่อตอบสนองความต้องการภายในประเทศ
ซึ่งความต้องการของตลาดส่วนใหญ่ คือความต้องการทองคำในรูปของเครื่อง-
ประดับทองคำ และจนากระทั่งในปัจจุบัน การนำเข้าทองคำแท่งก็ยังเป็นไปเพื่อ
ตอบสนองความต้องการใช้ทองคำภายในประเทศ ทั้งในส่วนที่เป็นวัตถุดิบของ
อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก และในส่วนที่เป็นวัตถุดิบเพื่อตอบ
สนองความต้องการภายในประเทศ มิได้มีลักษณะเป็นการนำทองคำแท่งเข้ามา
เพื่อจำหน่ายต่อในรูปของทองคำแท่ง แต่เป็นการจำหน่ายไปเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบ
ดังนั้น ตลาดทองคำของประเทศไทยจึงขาดลักษณะสำคัญของการเป็นตลาดการ
ค้าทองคำระหว่างประเทศ ซึ่งจะต้องมีลักษณะของการนำเข้าทองคำแท่งเพื่อการ
จำหน่ายไปยังประเทศอื่น ๆ มิใช่การนำเข้าเพื่อตอบสนองความต้องการภายใน
ประเทศเป็นสำคัญ

การค้าทองคำในตลาดทองคำที่มีความเสรีมาก เช่น ในอังกฤษ
ฮ่องกง สิงคโปร์ และ สหรัฐอเมริกา ผู้ค้าทองคำแต่ละรายจะถูกควบคุมให้ม
ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าโดยกลไกตลาด เนื่องจากในตลาดทองคำที่มีการค้าทองคำ
ในระบบเสรีนั้นจะมีผู้ค้ามากราย ตลาดมีการแข่งขันในตลาดสูง ผู้ค้าแต่ละราย
ต้องแข่งขันกันในด้านต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอดของตน ซึ่งความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า
เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะสร้างความเชื่อถือให้กับลูกค้า แต่สำหรับตลาด
ทองคำของไทย ซึ่งได้กล่าวมาแล้วว่าเป็นตลาดค้าทองคำเพื่อตอบสนองความ
ต้องการภายในประเทศเป็นสำคัญนั้น จำนวนผู้ค้าทองคำจะมีไม่มากเหมือนตลาด
ทองคำที่มีการค้าเสรี ผลที่ตามมาจากการที่มีผู้ค้าน้อยราย คือ การแข่งขันจะ

น้อย ตลาดจะเป็นผู้ขาย ดังนั้น จึงควรที่จะกำหนดให้มีการควบคุมและตรวจสอบผู้ค้าทองคำแต่ละราย เพื่อเป็นหลักประกันกับผู้ใช้ทองคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ผลิตเครื่องประดับเพื่อการส่งออก ซึ่งต้องการทองคำที่มีเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ที่แน่นอนและเพื่อควบคุมมิให้เกิดการผูกขาด ซึ่งจะส่งผลต่อราคาทองคำ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้างเจ้าจึงได้เสนอว่าควรจะได้มีการควบคุมผู้ค้าทองคำ ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในรูปแบบของการจดทะเบียนเป็นผู้ค้าทองคำกับกระทรวงการคลัง และในการจดทะเบียนเป็นผู้ค้าทองคำนั้น จะต้องมีการยื่นใบที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังที่จะตรวจสอบความบริสุทธิ์ของทองคำ และการกำหนดแนวทางในการกำหนดราคาขาย แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นไปในลักษณะการแทรกแซงกลไกของตลาดแต่ควรมีอำนาจดังกล่าวไว้เพื่อป้องกันในเรื่องการผูกขาดตลาดเท่านั้น

การควบคุมผู้ค้าทองคำจะไม่เป็นอุปสรรคต่อการนำเข้าทองคำเสรี แต่กลับเป็นการสร้างหลักประกันให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออกทั้งในด้านคุณภาพของทองคำ และในเรื่องราคาอันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดความสามารถในการแข่งขันของเครื่องประดับของประเทศไทยกับประเทศที่เป็นคู่แข่งทางการค้าอื่น ๆ

สำหรับการยกเว้นอากรนั้น เพื่อเป็นการลดต้นทุนของวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อให้เครื่องประดับของไทยสามารถแข่งขันในด้านราคากับประเทศคู่แข่งอื่น ๆ ได้มากขึ้น

ในส่วนของการส่งออกไปสถานการณที่เครื่องประดับเพื่อการส่งออกกำลังขยายตัว ไม่มีเหตุผลใดที่จะควบคุมการส่งออกซึ่งนำรายได้เข้าประเทศ และในปัจจุบันการส่งออกเครื่องประดับก็ทำได้ค่อนข้างจะเสรีอยู่แล้ว เว้นแต่การส่งออกทองคำ ซึ่งผู้ผลิตได้ซื้อจากคลังทองคำของทางการเท่านั้นที่ต้องมีการชั่งตัวอย่างสินค้า เพื่อตรวจสอบว่าใช้ทองคำถูกต้องตามสูตรการผลิตหรือไม่ เมื่อยกเลิกกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการส่งออกทองคำให้เป็นการส่งออกทองคำเสรี ปัญหาในเรื่องดังกล่าวก็จะจบสิ้นลง และการส่งออกก็จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รูปแบบการนำเข้าและส่งออกที่ข้าพเจ้าได้เสนอนั้นเป็นเพียงแนวทางเพื่อการพิจารณาเท่านั้นทั้งนี้เพราะการนำเข้าและส่งออกทองคำ การเก็บภาษีอากรในการนำเข้าและส่งออกทองคำเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับระบบการเงิน/การคลังของประเทศ ซึ่งทางหน่วยงานที่รับผิดชอบควรจะได้พิจารณาถึงความจำเป็นในด้านต่าง ๆ โดยรอบคอบเพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่ออุตสาหกรรมเครื่องประดับเพื่อการส่งออก อันจะส่งผลต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมในที่สุด

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย